

ΜΑΙΡΥ ΒΕΤΣΕΡΑ

Ἐν τῇ προηγουμένῃ σελίδι δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τῆς βαρωνίδος Μαίρυ Βετσέρα, ἥς τὸ ὄνομα τόσον στενωδῶς συνεδέθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιδουκὸς Ροδόλφου. Αἱ ἀντιπατικαὶ εἰδησεις περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀπέθανεν ὁ ἀρχιδουξ ἐπιδράσαν καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς περικαλλοῦς βαρωνίδος οὕτως ὥστε νὰ παρίσταται εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀναγινωσκόντων ἐφημερίδας ὅτε μὲν ἀπολαύουσα ἀκρας ὑγείας, ὅτε δὲ αὐτοκτονήσασα ἦ φανευθεῖσα ὑπὸ τοῦ παραφύρου ἐρώντος αὐτὴν ἀρχιδουκός. Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ταράξωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἐν Μάγερλιχ τάφον τῆς, ἐὰν ἔπασεν ὅπως οὐδὲποτε θῆμα τοῦ ἔρωτος τοῦ Ροδόλφου, ἢ τὸν ἐν Βιέννῃ ἡμιστὰ ἡρεμον βίον τῆς, παρέχομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν σημειώσεις τινὰς ἐκ τῶν πολλῶν δημοσιευθεισῶν ἐν ταῖς ξέναις ἐφημερίσιν.

Ἡ περικαλλὴς Βετσέρα εἶνε θυγάτηρ τοῦ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀποθανόντος Βετσέρα, ἀκολουθοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐστρουγγρικῆς πρεσβείας. Ἐκ μητρὸς εἶνε καταγωγῆς ἐλληνικῆς, τογγάνουσα ἀνεψία τοῦ γνωστοῦ ἐν Παρίσι καὶ ἐν Λονδίνῳ κ. Ἐκτορος Βαλτατζῆ. Κατὰ τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴν τῆς «Βαλτικῆς Ἀνεξαρτησίας», ὅστις πρῶτος ἀνήγγειλε τὴν εἰδησιν τῆς αὐτοκτονίας τοῦ ἀρχιδουκὸς μετὰ τῆς Βετσέρας, ἡ βαρωνὶς αὕτη ἐφημίζετο ἐν Βιέννῃ ἐπὶ κάλλει. Ὁ ἔμμανος ἔρωσις τοῦ Ροδόλφου ἦτο γνωστότατος, οὐχὶ δὲ ὀλίγων σκανδάλων ἐγένετο πασάτιος. Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς λεπτομερείας, αἵτινες ἄλλως τε καὶ ἐν ἐκτάσει ἀνεγράφησαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων, ἀλλὰ δὲν θυνάμεθα καταλήγοντες νὰ μὴ ἀναγράψωμεν, ὅτι θὰ μείνῃ μυστήριον ἡ ὑπαρξὶς ἢ μὴ τῆς Βετσέρας, ἐρ' ὅσον αἱ μὲν ἐκ Βιέννης ἐπίσημοι εἰδησεις τὸν θάνατον τοῦ ἀρχιδουκὸς ἀποδίδουσιν εἰς ρομαντικὴν αὐτοκτονίαν αἱ δὲ ἀνεπίσημοι τῶν ἰγνηλατῶν δημοσιογράφων εἰς δολοφονίαν γενομένην παρ' ἀνθρώπου ἐννοούντος νὰ προσάσπῃ τὴν προσβάλλομένην συζυγικὴν του τιμὴν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δολοφονίαι, κλοπαί, αὐτοκτονίαι...

Εἶνε ἡ ἡμερησία διάταξις ἀπὸ τινος καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα θὰ εἶνε ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον. Συνηθίσκαμεν μάλιστα καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν, ὥστε κατὰ πάσαν πρωίαν, ὅταν λαμβάνωμεν τὴν ἐφημερίδα εἰς τὰς χεῖράς μας ὑποψιθυρίζομεν: χθὲς δέκα μόνον φόνοι καὶ πέντε αὐτοκτονίαι, ἢ ὅπερ σπανιώτατον: μόνον τρεῖς φόνοι καὶ δώδεκα κλοπαί! Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην πανωλεθρίαν δολοφονιῶν, ἀναιρέσεων καὶ αὐτοκτονιῶν σκεπτόμεθα νὰ κάμωμεν καὶ στατιστικὴν τοῦ πληθυσμοῦ μετὰ ἐν ἔτος. . . ὁπότε θὰ ἀριθμούμεθα ἐπὶ τῶν δακτύλων.

✱

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε, ὅτι τὰ ἐγκλήματα ταῦτα λαμβάνουν καὶ χαρακτηρὰ καὶ πως διάφορον τῶν συνήθων ἐγκλημάτων. Πολλὰκις ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως εἶνε τόσον ἀπροσδόκητος καὶ τὰ αἷτια τῶν δολοφονιῶν ἢ αὐτοκτονιῶν τόσον ἐλάχιστα, ὥστε ἀδυνατεῖ κανεὶς νὰ τὰ πιστεύσῃ. Ὁ μόνος ὅστις εἶχε εὐλογον αἷτιαν αὐτοκτονίας, ἦτο ὁ ἀτυχὴς Γραμματικὸπουλος, ἀφοῦ εἰργάζετο ἐπὶ εἰκοσθετίαν εἰς τὴν Βουλὴν.

✱

Ὀλίγον ἔλειψε ν' αὐτοκτονήσωσι καὶ δύο ὑπουργοί, ὁ κ. Μανέτας καὶ ὁ κ. Βουλπιώτης, ὑποβαλόντες τὰς παραιτήσεις των. Τὰ αἷτια τῆς ἀπονειγομένης ταύτης σκέψεως ἀκριβῶς περὶ τοῦ δευτέρου δὲν γνωρίζομεν, ὅσον ἀφορᾷ ὁμῶς τὸν κ. Μανέταν πιστεύεται, ὅτι ἐξηναγκάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διότι «δὲν ἔδλεπε μετὰ καλὸν

ὄμμα» τὰς ἐργασίας τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπῆς.

✱

Καὶ τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα;

Ἦρχισε καὶ αὐτὸ νὰ λησμονῇται ὡς τόσα ἄλλα. Τὴν λήθην διακόπτουσι μόνον ἐπισκέψεις τινὲς κληρικῶν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις τοὺς ἔκοψε τὸ βῆμα καλλίτερα ἀπὸ τῆς καραμέλαις τοῦ Ζεροντέλ. Διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος ἔχων πολλὰ ἄλλα προσόντα καὶ χαρακτηρὰ ἀδάμαστον· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ καταλληλότερος ὢλων εἶνε ὁ παπα-Σκληρός.

✱

Ἀνεχώρησαν τέλος καὶ οἱ Σέρβοι ἀπεσταλμένοι πρὸς μελέτην τῆς λειτουργίας τοῦ παρ' ἡμῖν πολιτεύματος. Ἡ ἀγαπητὴ «Ἀκρόπολις» ἔλαβε καὶ συνέντευξιν περὶ τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς των, τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα συνοψίζονται εἰς τὸ ὅτι οἱ νέοι οὗτοι Διογένης, οἱ Ζητούντες ὅχι ἄνθρωπον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἤρχοντο ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ νόμους πρὸς μὀρφωσιν τῆς χώρας των, κατενθουσιάζθησαν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν νόμων μας, τῆς πρωτευούσης μας καὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν συμπαραβολῇ πρὸς τὰ ἄλλα δύο δὲν εἶνε πολὺ ἐνθαρρυντικός.

✱

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἡ συνέντευξις, ὡς ἐδημοσιεύθη, δὲν εἶνε καθ' ὅλα ἀκριβής. Οἱ Σέρβοι ἀπεσταλμένοι ἐξεφράσθησαν εὐνοϊκότατα περὶ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τῆς ρητορικῆς δεινότητος τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῆς τιμιότητος τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου. Θὰ ἐξεφράζοντο δὲ καὶ περὶ ἄλλων, ἐὰν δὲν τοὺς ἐστράβωνε, κυριολεκτικῶς, σύννεφον κονιορτοῦ.

✱

Ἄκρον ζῶτον ἀνοησίας:

Νὰ πηγαίνης εἰς τὸ θέατρον γιὰ ν' ἀκούσῃς . . . τὴν «Βωβὴν τῶν Πορτίκων».

Ἄξος

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ἀπελογήθη καὶ ὁ Λάτας μετὰ πολὺ φρικτῆς παρλάτας, ὅτι παρόμοια τιμὴ ἔκριναν καὶ στὸν Κατραμῆ.

✱

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Μανέτας: — Εἶσαι ἐπίσκοπος μαζέτας· παράδειγμα δὲ ἄς γενῇ νὰ σὲ κλειδώσουν στὸ Δαρνί.

Τσοπανάκος